

Lieta T-35/01

Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd

pret

Eiropas Savienības Padomi

Dempings — Galīgo antidempinga maksājumu piemērošana — Ķīnas izcelsmes elektroniskie svāri — Uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statuss — Zaudējumu noteikšana — Cēloniskais sakars — Tiesības uz aizstāvēšanos

Pirmās instances tiesas spriedums (ceturrtā palāta paplašinātā sastāvā) 2004. gada 28. oktobrī II - 3671

Sprieduma kopsavilkums

1. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Individuāla pieeja uzņēmumiem-eksportētājiem no valsts, kurā nav tirgus ekonomikas — Nosacījumi — Iestāžu diskrecionārā vara — Tiesas kontrole — Robežas*

(Padomes Regula Nr. 384/96)

2. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Dempinga starpība — Parastās vērtības noteikšana — Imports no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas*

Regulas Nr. 384/96 2. panta 7. punkta b) apakšpunkta nozīmē — Valstīm ar tirgus ekonomiku paredzēto noteikumu piemērošana — Piemērošana vienīgi ražotājiem, kas atbilst Regulas Nr. 384/96 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteiktajiem kumulatīvajiem nosacījumiem — Ražotājiem noteikts pierādīšanas pienākums

(Padomes Regulas Nr. 384/96 2. panta 7. punkts un Padomes Regula Nr. 905/98)

3. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Zaudējumi — Zaudējumu rādītāju analīze, pamatojoties uz attiecīgās preces tirgus segmenta analīzi — Nosacījumi*

(Padomes Regulas Nr. 384/96 3. pants)

4. *Kopienas tiesības — Interpretācija — Metodes — Interpretācija, ievērojot Kopienas noslēgtus starptautiskos nolīgumus — Regulas Nr. 384/96 interpretācija, ievērojot 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību kodeksu*

(Vienošanās par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta piemērošanu, "1994. gada Antidempinga kodekss", Padomes Regula Nr. 384/96)

5. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Zaudējumi — "Importa, kas tiek veikts par dempinga cenām" jēdziens — Visa importa apjoma no valsts, attiecībā uz kuru ir konstatēta dempinga prakse, ņemšana vērā — Robežas*

(Padomes Regulas Nr. 384/96 3. pants)

6. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Zaudējumi — Starpība starp iepriekšējiem un galīgiem datiem, ko izmanto zaudējumu noteikšanai — Pieļaujamība*

(Padomes Regula Nr. 384/96)

7. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Zaudējumi — Imports — Pienākums salīdzināt dempinga starpību un cenu samazinājuma starpību attiecībā uz precēm, ko importē par dempinga cenām — Neesamība*

(Padomes Regulas Nr. 384/96 3. pants)

8. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — "Kopienas ražošanas nozares" jēdziens — Piemērošanas joma*
(Padomes Regulas Nr. 384/96 4. panta 1. punkts)
9. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Zaudējumi — Vērā ņemamais periods — Iestāžu diskrecionārā vara*
(Padomes Regula Nr. 384/96)
10. *Kopienų tiesības — Principi — Tiesības uz aizstāvēšanos — Ievērošana administratīvajos procesos — Antidempings — Iestāžu pienākums sniegt attiecīgajiem uzņēmumiem informāciju — Piemērošanas joma — Komunikācijas veidi — Desmit dienu termiņa neievērošana — Ietekme — Nosacījumi*
(Padomes Regulas Nr. 384/96 20. pants)
11. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Procesā gaita — Termins, kas pārsniedz vienu gadu — Pieļaujamība — Nosacījums — Imperatīvā 15 mēnešu termiņa ievērošana*
(Padomes Regulas Nr. 384/96 6. panta 9. punkts)

1. Komerccarbības aizsardzības pasākumu jomā Kopienas iestādēm, ņemot vērā pārbaudāmo ekonomisko, politisko un juridisko situāciju sarežģītību, ir plaša diskrecionārā vara.

ir jānovērtē, lai noteiktu, vai eksportētājs darbojas tirgus apstākļos bez valsts būtiskas iejaukšanās, un vai tādējādi tas var iegūt statusu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri darbojas tirgus ekonomikā.

(sal. ar 48., 49. punktu)

No tā izriet, ka, kontrolējot iestāžu veikto vērtējumu, Kopienų tiesām jāaprobežojas ar procedūras noteikumu ievērošanas pārbaudi; faktu, uz kuriem balstīta apstrīdētā izvēle, precizitātes pārbaudi; pārbaudi par to, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda šo faktu vērtējumā un pilnvaru nepareiza izmantošana. Tas pats attiecas uz attiecīgās valsts faktisko situāciju, juridisko un politisko kārtību, kas Kopienų iestādēm

2. No Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 2. panta 7. punkta, kā arī no Regulas Nr. 905/98, kas groza Pamat-

regulu, preambulas izriet, pirmkārt, ka gadījumā, ja tiek veikts imports no Ķīnas, Kopienas iestādēm ir jāveic pārbaude, izskatot katru gadījumu individuāli, jo šo valsti vēl nevar uzskatīt par valsti ar tirgus ekonomiku. Ķīnas izcelsmes preces parasto vērtību tādējādi var noteikt saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro tirgus ekonomikas valstīm, tikai tad, ja ir noteikts, ka konkrētais ražotājs vai ražotāji galvenokārt darbojas tirgus ekonomikas apstākļos.

dzētie nosacījumi ir kumulatīvi, tādējādi attiecīgajam ražotājam, lai izmantotu uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusu, ir jāatbilst tiem visiem.

(sal. ar 52.–54. punktu)

Otrkārt, no minētās normas izriet, ka pierādīšanas pienākums ir ražotājam-eksportētājam, kas vēlas iegūt statusu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri darbojas tirgus ekonomikā. Attiecīgi, Kopienas iestādēm nav jāpierāda, ka ražotājs-eksportētājs neatbilst šī statusa izmantošanai paredzētajiem nosacījumiem. Kopienas iestādes turpretim novērtē, vai ražotāja-eksportētāja iesniegtā informācija ir pietiekama, lai pierādītu, ka Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteiktie nosacījumi ir izpildīti, un Kopienas tiesa pārbauda, vai šajā vērtējumā ir pieļauta acīmredzama kļūda.

3. Attiecībā uz zaudējumu noteikšanu, ko veic atbilstoši Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 3. pantam, — no šī panta 8. punkta neizriet, ka attiecīgās preces segmentu analīzes izmantošana ir izslēgta un ka ir jāizmanto vidējā aprēķina metode. Tādējādi Kopienas iestādes, lai novērtētu dažādus zaudējumu rādītājus, var veikt attiecīgās preces tirgus segmentu analīzi, it īpaši tad, ja ar citu metožu palīdzību iegūtie rezultāti kāda iemesla dēļ izrādās neprecīzi, ja vien attiecīgā prece kopumā ir pienācīgi ņemta vērā.

Visbeidzot, no iepriekš minētā izriet, ka 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā pare-

Šajā sakarā, saskaņā ar statistiķiem labi zināmo parādību, preces, kas ietver dažādas kategorijas, kopējās cenu izmaiņas aprēķins (kas balstīts uz pārdošanas apjoma un vērtību izmaiņām) ir nepre-

cīzs gadījumā, ja cenas un pārdošanas apjoma tendences dažādās kategorijās jūtami atšķiras. Šajos apstākļos Komisija ir atļāvusi cenu izmaiņu aprēķinu katrai preču kategorijai.

tāda ražotāja-eksportētāja imports, attiecībā uz kuru dempinga izmantošana ir atzīta. Turpretim ražotāja-eksportētāja, kam ir noteikta dempinga starpība nulles vai minimālā apjomā, imports zaudējumu analīzes nolūkā nav uzskatāms par "dempingu".

(sal. ar 127., 196. punktu)

4. Kopienas tiesību akti tiktāl, ciktāl tas ir iespējams, ir jāinterpretē, ņemot vērā starptautiskās tiesības, it īpaši tad, ja to normas ir tieši vērstas uz Kopienas noslēgtas starptautiskās vienošanās piemērošanu, kā tas ir Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 gadījumā, kas ir noslēgta, lai izpildītu no 1994. gada Antidempinga kodeksa izrietošās starptautiskās saistības.

Šī paša panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj ņemt vērā tādas attiecīgās valsts izcelsmes importu, ko veic ražotājs-eksportētājs, attiecībā uz kuru ir atzīts, ka tas veic dempingu. Attiecīgi, importu no valsts, kurai ir noteikta minimālo apjomu pārsniedzošā dempinga starpība, var ņemt vērā kopumā tikai tad, ja šajā valstī nav neviena ražotāja-eksportētāja, kuram ir noteikta dempinga starpība nulles vai minimālā apjomā.

(sal. ar 138. punktu)

5. Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 3. pantā norādītais "importa par dempinga cenām" jēdziens attiecas uz visu par dempinga cenām veikto darījumu summu. ņemot vērā, ka visu atsevišķu darījumu pārbaude nav iespējama, zaudējumu analīzes nolūkā ir jāievēro viss

Ņemot vērā Pamatregulas 3. panta priekšmetu un mērķi, no iepriekš minētā izriet, ka "importa par dempinga cenām" jēdziens neietver tāda ražotāja-eksportē-

tāja importu, kurš neveic dempingu, pat ja tas atrodas valstī, kurai ir noteikta minimālo apjomu pārsniedzošā dempinga starpība.

(sal. ar 158.–162. punktu)

6. Attiecībā uz iespējamo atšķirību starp iepriekšējiem un galīgiem datiem, kas ir izmantoti no dempinga prakses izrietošo zaudējumu noteikšanai, jākonstatē, ka, antidempinga izmeklēšana faktiski ir ilgstošs process, kura gaitā vairāki secinājumi tiek pastāvīgi rediģēti. Tādējādi nevar izslēgt, ka galīgie Kopienas iestāžu secinājumi atšķiras no kādā noteiktā izmeklēšanas brīdī izdarītajiem secinājumiem. Turklāt iepriekšējie dati pēc definīcijas var tikt grozīti izmeklēšanas gaitā. No tā izriet, ka uzņēmums nevar pamatotī apgalvot, ka pretruna starp iepriekšējiem un galīgajiem datiem attiecībā uz zaudējumiem kaut kādā veidā norāda uz attiecīgo datu objektivitātes un ticamības trūkumu. Visbeidzot ir svarīgi uzsvērt, ka zaudējumi ir jākonstatē saistībā ar iespējamā akta, kas nosaka aizsardzības pasākumus, pieņemšanas brīdi.

(sal. ar 182. punktu)

7. Attiecībā uz Kopienas ražošanas nozarei radītajiem zaudējumiem, Antidempinga pamatregula Nr. 384/96 nekādā veidā neparedz dempinga starpības un preču, kas ir dempinga objekts, cenu samazinājuma starpības salīdzinājumu ar līdzīgām Kopienas precēm, un attiecība uz gadījumu, ja dempinga starpība ir mazāka par cenu samazinājuma starpību, neparedz iespēju no šī salīdzinājuma secināt, ka Kopienas ražošanas nozares zaudējumi izriet nevis no dempinga, bet no citiem faktoriem, tādiem kā apsūdzētajam eksportētājam pieejamas dabiskas priekšrocības izdevumu ziņā.

(sal. ar 219. punktu)

8. Saskaņā ar Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 4. panta 1. punktu, ar terminu “Kopienas ražošanas nozare” saprot līdzīgu preču ražotāju kopumu Kopienā vai arī tos ražotājus, kuru saražotu līdzīgo preču kopējais apjoms veido lielāko daļu no šo preču kopējā saražotā apjoma Kopienā. Šis jēdziens tādējādi ietver ne tikai Kopienas ražotājus, kas ir piedalījušies izmeklēšanā.

(sal. ar 257. punktu)

9. Perioda izvēlē, kas ir jāņem vērā, lai noteiktu zaudējumus antidempinga procedūras ietvaros, Kopienas iestādēm ir plaša diskrecionārā vara.

antidempinga maksājumus, par nelikumīgu tikai tad, ja šī pārkāpuma dēļ uzņēmumi, uz ko attiecas administratīvā procedūra, nav bijuši spējīgi efektīvi aizstāvēt savas intereses.

(sal. ar 277. punktu)

10. Tiesību uz aizstāvēšanos ievērošanas princips ir fundamentāls Kopienas tiesību princips. Saskaņā ar šo principu, kura prasības ir ietvertas Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96 20. pantā, uzņēmumiem, kas iesaistīti izmeklēšanas procesā pirms galīgo antidempinga maksājumu piemērošanas, administratīvajā procesā ir jāatrodas tādā stāvoklī, lai tie varētu efektīvi informēt par savu viedokli attiecībā uz noteiktu faktu un apstākļu esamību un pareizību un pierādījumiem, ko Komisija izmanto, lai atbalstītu savus apgalvojumus par dempinga prakses un tās izraisīto Kopienas ražošanas nozares zaudējumu esamību.

Līdzīgi, dažas informācijas neiekļaušana informatīvajā dokumentā nav uzskatāma par uzņēmumu tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpumu, ja vien ir konstatēts, ka šo informāciju tie uzzināja citā gadījumā laikā, kad tiem vēl bija iespējams efektīvi paziņot par savu viedokli šajā sakarā pirms Komisijas priekšlikumu attiecībā uz Apstrīdētās regulas pieņemšanu apstiprināšanas.

Attiecībā uz Pamatregulas 20. pantā paredzēto galīgo informāciju par faktiem un apsvērumiem, balstoties uz kuriem Komisija paredz ieteikt Padomei galīgo pasākumu ieviešanu, — tās nepilnīgums padara regulu, ar ko piemēro galīgos

Visbeidzot, pat ja šo uzņēmumu rīcībā bija jābūt minimālajam 10 dienu termiņam iespējamo apsvērumu iesniegšanai saistībā ar informāciju, kas tiem nodotajā informatīvajā dokumentā nebija norādīta, un ja šis termiņš netika ievērots, šis apstāklis pats par sevi būtu pamats Apstrīdētās regulas atcelšanai. Ir jānosaka, vai fakts, ka Kopienas iestādes nepiešķir uzņēmumiem Pamatregulas

20. panta 5. punktā paredzēto termiņu iespējamo komentāru iesniegšanai attiecībā uz papildu informāciju, kas bija nosūtīta saskaņā ar uzņēmumu lūgumu, varēja konkrēti ietekmēt to tiesības uz aizstāvēšanos attiecīgajā procedūrā.

(sal. ar 287.–290., 292.,
330., 331. punktu)

gada termiņu un imperatīvo 15 mēnešu termiņu. No šiem diviem termiņiem izriet, ka, ja Kopienas iestādes nav pabeigušas izmeklēšanu viena gada laikā, tad Pamatregulas procedūras noteikumu ievērošanai šī izmeklēšana tām ir imperatīvi jāpabeidz 15 mēnešu termiņā, un, ņemot vērā lietas apstākļus, nav pamata pārbaudei, vai termiņš, kas pārsniedz aptuveno termiņu, bet iekļaujas imperatīvajā termiņā, ir saprātīgs.

11. Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96
6. panta 9. punkts nosaka aptuveno viena

(sal. ar 348. punktu)